

Arrest

nr. 186 719 van 12 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 februari 2017 met referthenummer 67807.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster trad op 8 juli 2016 in het huwelijk met S.A.M.B., een Belgisch onderdaan.

1.2. Op 15 juli 2016 diende verzoekster, in functie van haar Belgische echtgenoot, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 11 januari 2017 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel

om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 17 januari 2017 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 15.07.2016 werd ingediend door:

*Naam: [A.] Voorna(a)m(en): [A.P.] Nationaliteit: Nigeria
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Er worden volgende bewijzen voorgelegd om de inkomsten van de Belgische onderdaan, [B.S.], te staven:

- Verkoopakte dd 14.04.2005 van het onroerend goed gelegen [...] aan de Besloten Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid [...], ingeschreven met ondernemingsnummer [...] in het rechtspersonenregister te Mechelen en vertegenwoordigd door [B.S.] en [V.D.M.].

- Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor het inkomstenjaar 2014, aanslagjaar 2015: De voorgelegde gegevens hebben betrekking op het jaar 2014 en zijn bijgevolg onvoldoende recent.

- Uitgaande facturen van Home gericht aan [I.A.] holding van november 2015 tot juli 2016. Rekeninguittreksels ING waarop saldi van verschillende rekeningnummers vermeld staan, er staat naast geschreven welke het verband is van de referentiepersoon met de vermeldde rekeningnummers nl. 'privaat' of 'mijn vennootschappen' en van welke data de saldi dateren nl. 14.07.2016, alsook een saldo van de rekeningen van de referentiepersoon bij KBC dd. Onbekend.

- Notulen van de bijzondere algemene vergadering gehouden op 1 december 2011. Uit deze notulen blijkt niet in hoeverre deze overeenstemmen met de werkelijkheid en/of gepubliceerd zijn in het Belgisch staatsblad.

De voorgelegde facturen en rekeninguittreksels bieden inzicht in de omzet van de firma, niet zozeer op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. De referentiepersoon beweert de enige zaakvoerder van de firma te zijn, echter uit de voorgelegde documenten blijkt echter niet welke kosten hij gemaakt heeft om dergelijke facturen te kunnen uitschrijven, noch of er ook nog loonkosten moeten betaald worden, noch welke belastingen hij noch verschuldigd is, noch welke sociale bijdragen moeten betaald worden, noch hoeveel van de winst terug moet geïnvesteerd worden in het bedrijf, hoeveel dividend er aan de mede-eigenaars moet worden uitgekeerd enz. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van

gemeenschappelijke kinderen is hier geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Betrokkene en haar echtgenoot zullen een andere manier moeten vinden, voor zover zij de relatie wensen verder te zetten, om hun gezinsleven uit te bouwen/te beleven. Niets staat betrokkene in de weg, eens haar partner wel voldoende klaarheid kan scheppen over zijn werkelijke bestaansmiddelen, dat zij een nieuwe aanvraag gezinshereniging indient vanuit het buitenland."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.4. Op 3 februari 2017 diende verzoekster opnieuw, in functie van haar Belgische echtgenoot, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoekster op 3 februari 2017 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende in functie van haar Belgische echtgenoot. Verzoekster heeft, door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, uitdrukkelijk haar wil te kennen heeft gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van een aantal aanvullende overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 11 januari 2017 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoeksters verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij een tweede maal door verzoekster werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Verzoeksters raadvrouw weerlegt deze vaststelling ter terechtzitting niet en toont niet aan dat verzoekster nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de beslissing van 11 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Zij stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen. Deze vaststelling volstaat om te concluderen dat het beroep gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden onontvankelijk is.

2.2. De Raad dient er verder op te wijzen dat, luidens artikel 39/78 iuncto 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting moet bevatten "*van de feiten en de middelen*". Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In voorliggende zaak kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster geen enkel middel ontwikkelt dat duidelijk is gericht tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat los van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan bestaan en dat op eigen juridische en feitelijke gronden is gebaseerd.

Het beroep is bijgevolg ook onontvankelijk in de mate het is gericht tegen het op 17 januari 2017 aan verzoekster betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK